

Міністерство освіти і науки України
Миколаївський національний аграрний університет

**ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СИСТЕМИ ОБЛІКУ,
АНАЛІЗУ, АУДИТУ Й ОПОДАТКУВАННЯ В СУЧАСНИХ
УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Матеріали Всеукраїнської інтернет-конференції

м. Миколаїв, 18 травня 2018 року

Миколаїв
2018

Друкується за рішенням вченої ради обліково-фінансового факультету Миколаївського національного аграрного університету (протокол №10 від 18.06.2018 р.).

Проблеми підвищення якості системи обліку, аналізу, аудиту й оподаткування в сучасних умовах господарювання : Матеріали Всеукраїнської інтернет-конференції, 18 травня 2018 р., Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2018. – 116 с.

Посвідчення про державну реєстрацію Всеукраїнської інтернет-конференції «Проблеми підвищення якості системи обліку, аналізу, аудиту й оподаткування в сучасних умовах господарювання» видане УкрІНТЕІ № 823 від 21.12.2017 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шебанін В.С., д.т.н., професор, академік НААН, ректор МНАУ; **Клочан В.П.**, к.е.н., доцент, директор Навчально-наукового інституту економіки та управління МНАУ; **Вишневська О.М.**, д.е.н., професор, декан обліково-фінансового факультету МНАУ ; **Потриваєва Н.В.**, д.е.н., професор, завідувач науково-дослідним відділом МНАУ; **Ксьонжик І.В.**, д.е.н., доцент, заступник декана обліково-фінансового факультету з наукової роботи МНАУ; **Дубініна М.В.**, д.е.н., доцент, завідувач кафедри обліку і оподаткування МНАУ; **Сіренко Н.М.**, д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування МНАУ; **Чебан Ю.Ю.**, к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування МНАУ; **Сирцева С.В.**, к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування МНАУ.

У збірнику наведено матеріали всеукраїнської інтернет-конференції «Проблеми підвищення якості системи обліку, аналізу, аудиту й оподаткування в сучасних умовах господарювання», де викладено результати наукових досліджень НПП і здобувачів вищої освіти ВНЗ.

Результати можуть бути використані для подальших досліджень, формування нових наукових ідей.

© Миколаївський національний
аграрний університет, 2018

проблема інвестиційного розвитку – джерела інвестицій. Інвестиційний потенціал України зумовлений її географічними і кліматичними особливостями, а також обсягом внутрішнього споживчого ринку, рівнем кваліфікації вітчизняних трудових ресурсів та можливостями національних основних видів економічної діяльності. Географічне розташування дає Україні унікальні можливості для створення потужних транспортних коридорів, що зв'язують Захід і Схід. Розвиток цього комунікаційного проекту може привернути значні суми інвестицій у економіку країни. Для цього потрібна внутрішня політична стабільність і законодавство, що захищає інтереси інвестора. В умовах продовольчої кризи, що насувається, потенціал українського агропромислового комплексу надзвичайно цікавий для провідних фінансових компаній [3, с. 304].

Отже, інвестиційний ризик – невід'ємний елемент підприємницької діяльності. Він виконує важливу функцію фактору розвитку соціально-економічного прогресу. Висока об'єктивна значущість інвестиційного ризику, а також складність, специфіка формування і функціонування вітчизняної економіки надзвичайно актуалізують проблеми вдосконалення управління ним. Ефективне управління інвестиційним ризиком потребує використання відповідних методів, що сприяють оптимізації процесу прийняття подальших управлінських рішень, пов'язаних з інвестиційними ризиками та пошуку шляхів їх мінімізації.

Список використаних джерел:

1. Реверчук С.К., Реверчук Н.Й., Скоморович І.Г. Інвестологія: наука про інвестування. – К.: Атіка, 2001. – 264 с.
2. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: навч. посіб.-К.: Каравела, 2007. – 424 с.
3. Ясіновська І.Ф. Актуальні проблеми покращення інвестиційної привабливості економіки України // І.Ф. Ясіновська, К.В. Ситник / Науковий вісник НЛТУ України, 2011. – Вип.. 21.12. – С. 303-308.

Тютюнник С., канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри організації обліку та аудиту,

Тютюнник І., студентка
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Важливим напрямом оцінювання фінансового стану суб'єктів господарювання є аналіз їх фінансових результатів і рентабельності з метою визначення повноти та якості отримання прибутку.

Відповідно до НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» прибуток – сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати [1].

Одним із напрямів аналізу абсолютних показників фінансових

результатів є оцінювання якості прибутку з метою прогнозування можливостей суб'єкта господарювання отримувати прибуток, зберігати та нарощувати темпи його зростання. Якість прибутку вивчають за багатьма критеріями, головними з яких є достовірність звітності, частота зміни облікової політики та її вплив на формування фінансових результатів, стабільність основних складових прибутку, діловий імідж підприємства тощо.

Для оцінювання якості прибутку використовують результати аналізу його динаміки і структури. Якщо протягом тривалого часу спостерігаються стійкі темпи його зростання, а в складі прибутку до оподаткування переважна частка належить результату основної операційної діяльності (валовому прибутку), то якість прибутку є досить високою.

Низька якість прибутку визначається дією негативних факторів його формування, порушеннями в нормативно-правовому регулюванні утворення і розподілу прибутку. Одним із показників низької якості прибутку є негативний діловий імідж підприємства, що формується на підставі виконання взаємних зобов'язань, партнерських відносин, особистих контактів, публікацій у пресі, неофіційних джерел тощо.

Оцінювання якості прибутку зовнішніми суб'єктами аналізу сприяє зниженню фінансового ризику, об'єктивному прогнозуванню перспективної платоспроможності. Якщо якість прибутку отримує низьку оцінку, це має негативні економічні наслідки для підприємства. Наприклад, процентна ставка за надання кредиту визначається з урахуванням якості прибутку: чим нижчою є якість, тим вищою є ставка, адже кредитор намагається застрахувати себе від ризику невиконання умов кредитної угоди [2, с. 152-156].

Л. Я. Тринька та О. В. Липчанська пропонують розраховувати наступні показники розподілу прибутку: 1. Коефіцієнт оподаткування прибутку як відношення суми податків, зборів та інших обов'язкових платежів, виплачених за рахунок прибутку, до суми прибутку до оподаткування. 2. Коефіцієнт чистого прибутку як відношення суми чистого прибутку до прибутку до оподаткування. 3. Коефіцієнт капіталізації прибутку як відношення суми капіталізованого чистого прибутку до загальної суми чистого прибутку. 4. Коефіцієнт споживання прибутку як відношення суми чистого прибутку, використовуваного на споживання, до загальної суми чистого прибутку. 5. Коефіцієнт інвестування прибутку як відношення суми капіталізованого прибутку, що використана на інвестування приросту активів до загальної суми капіталізованого чистого прибутку. 6. Коефіцієнт резервування прибутку як відношення суми капіталізованого прибутку, яка спрямована в резервний капітал, до загальної суми капіталізованого чистого прибутку. 7. Коефіцієнт виплати прибутку власникам (коефіцієнт дивідендних виплат) як відношення частини чистого прибутку, що виплачена власникам, до суми прибутку до оподаткування. 8. Коефіцієнт, який характеризує рівень прибутку власників на вкладений капітал як відношення частини чистого прибутку, що виплачена власникам, до середньої вартості власного капіталу підприємства [3, с. 367].

Зазначимо, що показники прибутку не відображають ступеню

ефективності господарювання, так як сума прибутку може зростати і при недостатньому використанні матеріальних, трудових, фінансових ресурсів, порушенні вимог режиму економії. Тому для характеристики ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства, раціональності здійснених операцій використовують показники рентабельності.

Рентабельність – це відносний економічний показник, що характеризує ефективність виробництва та розраховується як відношення прибутку до витрат, тобто є нормою прибутку. Показники рентабельності – це основні показники, які характеризують фінансові результати й ефективність діяльності підприємства. Вони визначають прибутковість підприємства з різних позицій і формуються у групи відповідно до інтересів всіх учасників фінансово-економічного процесу та ринкового обміну [4].

Системне дослідження показників рентабельності дає змогу комплексно оцінити ефективність господарської діяльності підприємства. У процесі аналізу рентабельності оцінюється рівень виконання прийнятих параметрів (плану, прогнозу тощо), вивчається динаміка показників, здійснюється факторний аналіз зміни їх рівня. Умовою підвищення ефективності діяльності суб'єктів малого підприємництва є випереджальне зростання доходів і прибутків порівняно зі зростанням витрат і капіталу.

Список використаних джерел:

1. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» № 73 від 07 лют. 2013 р. [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.

2. Тютюнник Ю. М. Фінансовий аналіз : [навчальний посібник] ; частина II / Ю. М. Тютюнник ; 2-ге вид., перероб. – Полтава : РВВ ПДАА, 2014. – 394 с.

3. Тринька Л. Я. Економічний аналіз : навч.-метод. посіб. / Л. Я. Тринька, О. В. Липчанська (Іванчук). – К. : Алерта, 2013. – 568 с.

4. Бочкарьова Т. О. Показники рентабельності підприємств різних галузей України та шляхи підвищення їх рівня / Бочкарьова Т. О., Кулинич Р. О., Пігуль Н. Г. // Економіка і суспільство. – 2017. - № 10. – С. 188-193.

Чистоколяний Б., студент

Науковий керівник: Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

АНАЛІТИЧНА ОЦІНКА ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасних умовах господарювання зміни зовнішнього впливу вимагають від бізнес-середовища побудови і функціонування нових підходів

СЕКЦІЯ 3

РОЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ТА ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Бобровська Н. АКТУАЛЬНІСТЬ АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ У СУЧАСНИХ РИНКОВИХ УМОВАХ	59
Галенда О., Жосан О. ІНФОРМАЦІЯ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	61
Іваськевич М., Гурова А. РОЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ: ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ	62
Пальчик Ю. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ	64
Пісоченко Т. ПОРЯДОК ОСКАРЖЕННЯ ЗАКУПІВЛІ	66
Самбірська О. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	68
Терентій Х. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ	69
Трачук С. ІНВЕСТИЦІЙНІ РИЗИКИ ТА МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ НИМИ	71
Тютюнник С., Тютюнник І. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	73
Чистоколяний Б. АНАЛІТИЧНА ОЦІНКА ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	75

СЕКЦІЯ 4

РОЗБУДОВА ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ У СФЕРІ ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ

Єршова Н. ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІАГНОСТИКИ ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-СТРУКТУР	78
Заєц С. ОБЛІК РОЗРАХУНКІВ ЗА ВИПЛАТАМИ ПРАЦІВНИКАМ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД	80
Кирпичова О. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ЯК ІНФОРМАЦІЙНОЇ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ	82